

Filipos: gabay sa pag-aaral

Paano hinuhubog ng pagkilala kay Cristo ang kagalakan at sama-samang buhay sa kagipitan?

Iniugnay ng Filipos ang kagalakan sa pakikibahagi sa ebanghelyo, kahit bilanggo si Pablo. Hinuhubog ng pagpapakumbaba at pagdakila kay Cristo ang tawag sa pagkakaisa. Ginagawang konkreto ang pananampalataya ng paghahangad niyang makilala si Cristo, paglilingkod ng kasama, at materyal na tulong ng iglesia. Sinusunod ng gabay ang umiiral na pitong aralin at pinananatili ang pamilyar na mga talata sa takbo ng sulat, hindi bilang mga islogang pampasigla.

Basahin ayon sa kalagayan ng sulat

Sumusulat ang bilanggong si Pablo sa mga mananampalatayang dati nang katuwang. Konteksto ng pamayanan ang Mga Gawa 16. Iminumungkahi ang Roma, Efeso, at Cesarea bilang lugar ng pagkabilanggo; hindi pinapangalanan ng sulat ang lungsod. Malawak na tinatanggap ang tuwirang pagkakasulat ni Pablo, ngunit tinatalakay ng ilan kung pinagsama rito ang magkakahiwalay na liham. Hindi nakasalalay sa paglutas sa bawat tanong ng petsa ang mensahe ng pagpapakumbaba at katapatan.

Mga sangguniang biblikal: Filipos 1:1–30 · Filipos 4:10–23

Mga sanggunian: primary, brown

Sundan ang pangangatwiran

Mula sa pasasalamat, nagpapatotoo si Pablo tungkol sa bilangguan at nananawagang mamuhay nang angkop na magkakasama. Huwaran ang pag-aalay ni Cristo ng sarili; isinasabuhay ito nina Timoteo at Epafrodito. Pagkatapos ay inilalarawan ang pagkilala kay Cristo bilang pangunahing mithiin, at tinatalakay ang pagkakasundo, panalangin, kasiyahan sa mayroon, at pagbibigay. Hindi kailangang itanggi ang paghihirap para magalak. Ang lakas kay Cristo ay katapatan sa kakulangan at kasaganaan, hindi garantiya ng tagumpay sa bawat ambisyon.

Mga sangguniang biblikal: Filipos 2:1–30 · Filipos 3:1 – Filipos 4:23

Mga sanggunian: primary

Pasasalamat at pakikipagtulungan

Filipos 1:1–11

Magiliw na inaalala ni Pablo ang iglesya at nagpapasalamat sa Diyos sa patuloy nilang pakikibahagi sa ebanghelyo. Iniuugnay ng panalangin ang pag-ibig at pag-unawa, hindi itinuturing na sapat ang matinding damdamin. Kasama sa pagtutulungan ang iisang layunin at matiyagang paghubog ng buhay na nagbubunga ng mabuti kay Cristo.

Para pagnilayan

Paano magiging mas maunawain at mas mapagbigay ang pagmamahalan ng pamayanan?

Pag-asa sa paghihirap

Filipos 1:12–30

Nililimitahan ng bilangguan ang galaw ni Pablo, ngunit hindi ang patotoo. Kaugnay pa rin ng paglago ng iglesya ang pag-iisip niya sa buhay at kamatayan. Hindi niya sinasabing mabuti ang pagdurusa mismo. Binabago ng pag-asa kay Cristo ang pagharap dito at hinihikayat ang pagtayong magkakasama, hindi pag-iisa.

Para pagnilayan

Ano ang inaasahan ni Pablo para sa mga taga-Filipos kahit hindi pa malinaw ang sarili niyang kalagayan?

Ang huwaran ni Jesus

Filipos 2:1–11

Mula sa pagtutol sa kompetisyon, tinatalakay ang pagpapakababa, kamatayan, at pagdakila kay Cristo. Binabasa ito ng makasaysayang Cristianismo ayon sa kanyang ganap na pagka-Diyos at tunay na pagkatao. Ang pagpapakumbaba ay aktibong malasakit, hindi pagtanggì sa halaga ng tao. Nagiging huwaran ng sama-samang asal ang kuwento ni Cristo.

Para pagnilayan

Paano ipinapaliwanag ng kuwento ni Cristo ang praktikal na pakiusap na nauuna rito?

Pananampalatayang may mukha at pangalan

Filipos 2:12–30

Sinusuportahan ng pagkilos ng Diyos sa loob ng mananampalataya ang aktibong pagsunod. Ipinapakita iyon ng malasakit ni Timoteo at magastos na paglilingkod ni Epafrodito. Naging dahilan ng habag at ginhawa, hindi paratang ng kulang na pananampalataya, ang malubhang sakit. Dapat may kasamang pag-aaruga sa kahinaan ang pagparangal, hindi walang-tigil na paghingi ng sakripisyo.

Para pagnilayan

Kaninong tapat na paglilingkod ang nararapat kilalanin at alalayan sa inyong pamayanan?

Ano ang karapat-dapat hangarin?

Filipos 3:1–21

Binabalikan ni Pablo ang dating pinagmumulan ng kumpiyansa at inilalagay ang pagkilala kay Cristo sa ibabaw ng mga iyon. Kasama sa pag-asa ang pakikibahagi sa paghihirap at muling pagkabuhay; hindi niya sinasabing ganap na siyang hinog. Pinagsasama ng kabanata ang tiyak na pagbaling at patuloy na paghahangad, na nagbibigay-puwang sa pagtitiyaga nang walang espirituwal na pagmamapuri.

Para pagnilayan

Anong pinagmumulan ng katayuan ang maaaring humina ang kontrol kung pagkilala kay Cristo ang iyong pangunahing mithiin?

Pakikipagkasundo at kapayapaan

Filipos 4:1–9

Pinapangalanan sina Euodia at Sintique bilang mga kamanggagawang nangangailangan ng tulong sa pagkakasundo. Kasabay ng pananagutang ito ang panalangin at maingat na pagtutuon ng isip. Hindi utos ang kapayapaan na itago ang sakit o tanggihan ang kailangang tulong. Inaanyayahan ang pagsasanay ng pagtitiwala sa Diyos sa loob ng suportadong mga ugnayan.

Para pagnilayan

Paano makatutulong ang isang tao sa pagkakasundo nang hindi minamaliit ang hindi pagkakaunawaan?

Pagiging kontento at pagkabukas-palad

Filipos 4:10–23

Nagpapasalamat si Pablo sa materyal na suporta habang inilalarawan ang pagiging kontento sa kakulangan at kasaganaan. Tungkol sa pagtitiis sa nagbabagong kalagayan ang tiwala kay Cristo. Patuloy na pagtutulungan ang handog; kinikilala ng pasasalamat na bahagi ng buhay Kristiyano kapwa ang bukas-palad na pagbibigay at pagtanggap na may dignidad.

Para pagnilayan

Paano nagsasama ang pagiging kontento at pagtanggap ng praktikal na tulong sa tugon ni Pablo?

Mga sanggunian

- [primary] Philippians; primary biblical text. Reading references only; no Bible text is reproduced in this resource. <https://ebible.org/eng-web/PHP.htm>
- [brown] Raymond E. Brown, An Introduction to the New Testament (Doubleday, 1997), chapter 20. Background and scholarly discussion; not an endorsement of every interpretation in this study.

Orihinal na nilalaman at mga larawan: CC BY 4.0. Hindi kasama ang teksto ng Bibliya at materyal ng iba.

Pauline Letters · CC BY 4.0 · <https://paulineletters.com/fil/explore/resources/study-philippians>